

Fyrtoøjet.

Frit efter H. C. Andersen.

Bearbejdet for dukke og børneteater af Lars Hald.

Musik & Studiet Ziggopfon - Knud Erik Jensen.

Der er anvisninger på lyd og lyseffekter. Men man kan sagtens spille uden.
Man laver selv sine egne kulisser efter de muligheder der er.

Scene 1

Medvirkende – Heksen og soldaten.

Sætstykker – Det hule træ + løse buske + bagtæppe landskab.

Lyd – idyllisk fuglefløjt og dyre lyde.

Lys – Fuldt blus – der er høj sol. Mellem tæppe i heksens sang disco belysning.

Tæppe.

(Heksen står halvvejs bag det hule træ, og soldaten nærmer sig langsomt. Ca. 20 sek. Idyl)

Fortælleren. (Ingen Spot første gang.)

Der kom en soldat marcherende hen af landevejen. Én to én to.

Han havde sit tornyster på ryggen, og en sabel ved siden, for han havde været i krig, og nu var han på vej hjem.

Soldatens sang.

Jeg er så træt af krig og hurlumhej.

Nu vil jeg hjem – jeg er på rette vej.

Jeg er træt af krig, og blod og vold,

Fjendens skæbne gør mig ikke mere kold.

Jeg vil hjem, og rigtig slappe af,

slå mig til ro, og slå knappen fra.

Omk..

Og jeg vil finde mig en pige

Måske jeg finder to

En pige uden lige

Før jeg går til ro.

Ja jeg vil finde mig en pige

En pige uden lige

Før jeg går til ro.

Der står en gammel heks og kigger på

Skal jeg ta sablen frem og bare slå.

Men jeg træt af krig, og blod og vold,

Jeg orker ikke nu, at gør' hende kold.

Jeg vil hjem, og rigtig slappe af,

slå mig til ro, og slå knappen fra.

Omk.

Og jeg vil finde mig en pige

Måske jeg finder to

En pige uden lige

Før jeg går til ro.
Ja jeg vil finde mig en pige
En pige uden lige
Før jeg går til ro.
(tral i et omkvæd)

Heksen: Hej din flotte fyr – hvor er du på vej hen!
(henvendt til sig selv) sikke nogle flotte ben den mand dog har. Mhmm
Du har også en pæn sabel og et stort tornyster ser jeg, du er vist en rigtig soldat.

Soldaten: Tak skal du ha, din gamle heks. Du er heller ikke helt værst selv.
Det er sjældent man ser så stor en vorte, som den' du har på næsen. Og så med hår på.
Og din underlæbe hænger jo helt nede ved jorden.

Heksen: Du behøver ikke at blive personlig - din flab - jeg har børn der er pænere end dig.
Desuden stod jeg lige og ville gi' dig et tilbud, som det ville være dumt at sige nej til.
Og det har ikke noget at gøre med Lars Larsen.

Soldaten: Og hvad er så det.

Heksen: Kan du se det store træ der.
Det er hult indeni. Nu skal du krybe op i toppen, og når du kommer derop, ser du et hul hvor du kan krybe ned igennem - og komme dybt ned i træet.
Inden du gør det, vil jeg binde en snor om livet på dig, så jeg kan hejse dig op igen, når du kalder på mig.

Soldaten: Hvad skal jeg nede i det hule træ.

Heksen: Hente penge.
Du skal vide, at når du kommer ned på bunden af træet, så 'er du i en stor gang, 'der er ganske lyst, for der brænder over hundrede lamper.
Der ser du tre døre, som du skal lukke op - nøglen sidder i.
Så går du ind i det første kammer, og der ser du midt på gulvet en stor kiste, og oven på den, sidder der en hund.
Den har øjne så store som tekopper, men det skal du ikke bryde dig om.
Gå så hen til hunden og sæt ham ved siden af kisten, på det blå forklæde som ligger dernede.
Så lukker du kisten op, og tager ligeså mange penge som du kan bære.

De er alle sammen af kobber. Men vil du hellere ha sølv, så skal du gå ind i det næste værelse.
Der sidder en hund der har øjne så store som møllehjul, men det skal du ikke bryde dig om.
Du gør bare det samme med den, som du gjorde med den anden.

Hvis du derimod vil ha guld. Så kan du også få det.
Og det så meget du kan bære.
Du skal gå ind i det tredje kammer, og hunden der sidder på kisten der, har øjne så store som rundetårn.
Det er en rigtig hund kan du tro.
Du gør bare ved ham, som du har gjort ved de to andre.
Og så tager du alt det guld du kan bære.

Soldaten: Det var jo ikke så galt. Men hvad skal jeg give dig, din gamle heks.
For noget vil du vel ha', kan jeg tænke mig.

Heksen: (afvisende) Nej! Ikke en skilling vil jeg ha', du skal bare ta' et gammel fyrtøj med, som står dernede.
Det er et' min bedstemor har glemt, da hun sidst var der.

Soldaten: Nå lad mig kravle ned og kigge på sagerne.

Heksen: Ja gør du det. Det vil du aldrig fortryde.

(Soldaten forvinder om bag træet, og mellemtæppet glider langsomt i.)

(Heksen foran mellemtæppet , eller bagtæppe med glittet overflade, med disco belysning)

Heksen: Hold da helt ferie, hvor var han nem at narre, ham soldaten.

Bortset fra - at ham her - havde pæne ben, (lille pause, eftertænksomt) - trods alt, syntes jeg gennemgående, at mænd er nogle sølle pjok.

Der er ingen, der kan slå os piger, når vi virkelig tager os sammen.

(Vrænger) Joh - mænd er nogle sølle pjok. (sindssyg latter)

Heksens sang.

Mænd er bare nogle pjok,
Af dem jeg sagtens kan få nok.
Gang på gang drejer vi dem en knap,
Hele deres holdning er for slap.

Omkvæd:

Ingenting de fatter noget af,
vi kvinder – vi kan tage fra.

Vi kan ordne det hele,

Men vi gider ikke dele.

Mænd er bare nogle pjok,
Så smid dem ud – som en sur sok.
De har ej på penge spor forstand.
Ikke en i dette lille land

Omkvæd:

Mænd er bare nogle pjok,
Der' ingen handling – bare brok.
Laller rundt og hygger sig på kro,
Alt imens vi piger bygger bro.

Omkvæd:

(Efter sangen udstøder heksen en uhyggelig latter, der fader over i lyden fra det hule træ.)

Tæppe: (Mellemtæppe trækkes til side og åbenbarer det hule træ)

Scene 2.

Medvirkende – Soldaten – 3 Hunde.

Sætstykker – kiste – bagtæppe hult træ.

Lyd – Hundeglam – Knirken - Skæbnemusik – uhygge.

Rekvisitter – Blåt tørklæde – Fyrtøj.

Lys – Dæmpet – Med spot på kisten. (Røg måske)

**Soldaten står ved kisten, og den mindste hund kommer langsomt op af revnen i gulvet bag kisten.
Følgende replikker skal fordeles over hele scenen med de tre hunde.**

Tæppe op

**Soldaten: Halløjsa! Sikke dog en sød lille hund.
Kom du med mig lille hund, jeg skal lige se hvad der er i kisten.**

(Soldaten går hen til kisten og kort efter hører man klingende mønt.)

**Kobberpenge i massevis.
Jeg er rig – Jeg er rig.
Hvad var det nu heksen sagde,
nåh ja -sølvpenge!
Jeg må skynde mig videre til det næste kammer.**

**(Lyset fader ud til en kortvarig Black out – musikken fortsætter. Lyset fader op igen og afslører den næste hund på vej op igennem gulvet.
Soldaten skifter sin position en anelse under Blackoutet, Soldaten markeres i musikken)**

**Soldaten: Det er vel nok en stor hund den 'der.
Du behøver ikke kigge så meget på mig. Du ku' jo få ondt i øjnene.
Kom du med mig, lille vovhund, jeg skal lige se hvad der er i kisten.
Sølvpenge! Ju hu jeg er rig! Jeg er rig.
Jeg smider lige de her gamle kobberskillinger, dem kan jeg ikke bruge mere.
(lyden af klingende mønt)
Inden jeg fylder mine lommer helt op med sølv, tror jeg lige at jeg vil se hvad der gemmer sig i det tredje kammer.
(lyset fader, der gøres klar til den tredje hund. Fyrtøjet monteres.)**

**Soldaten: Godaften! Du er godt nok den største hund jeg nogensinde har set.
Du er usædvanlig stor og styg, men du ser nu sød ud alligevel.
Kom hen til mig, så kan du sidde her, mens jeg kigger efter, hvad der er i kisten.
Guld! - Guld! - Hvor er jeg godt nok heldig.
Tænk på alle de ting jeg kan købe nu. Jeg kan købe alt, hvad jeg nogensinde har haft lyst til.
(Lyden af mønter, og en kort sekvens hvor der skovles ind)
Pu ha - nu kan jeg vist ikke bære mere guld, jeg må hellere få heksen til at hejse mig op.
(Lyden af anstrengelser.)
(råber) Hej din gamle heks! Så kan du godt hejse mig op igen!**

Heksen: (råbende i det fjerne) Har du fyrtøjet med.

**Soldaten: Fyrtøjet! .. Det er sandt, det havde jeg nær glemt.
(lille pause) Hvor mon det kan være?
Hov det står jo derovre.**

**(soldaten tager fyrtøjet og forlader scenen, og hundene gøres klar til hundenes sang)
(en glimmer baggrund som scene 2, Bare i en anden farve)**

Hundenes sang.

**Vi er de frække fyrtøjshunde,
Vi er tykke vi er runde.
Vi er altid godt i stand.
Vi spiser østers og postejer,
vi spiser hummer laks og rejer,
Det bedste i vort land.
Omkvæd:
Vi er søde, vi er frække,**

den får alt hvad den kan trække,
Hver eneste dag.

Vi er de frække fyrstøjshunde,
Vi er ikke særlig sunde.
Men hvad gør det.
En helt almindelig vovse,
kan jo altid li at smovse,
Så hvad gør det.

Omkvæd:

Vi er søde, vi er frække,
den får alt hvad den kan trække,
Hver eneste dag.

Vi er de frække fyrstøjshunde,
Og vi har nogen store munde.
Som altid fyldes op.
De skal proppes op til randen,
og vi spiser lige fra spanden,
Til vi siger stop.

Omkvæd:

Vi er søde, vi er frække,
den får alt hvad den kan trække,
Hver eneste dag.

(lyset fader ud sammen med lyden fra det hule træ. Som går over i idyl, som i scene et.)

Tæppe:

Der skiftes til scene 3, som er samme dekoration som scene 1,

(Spot på fortælleren, der sidder i den ene loge med en bog)

Fortælleren: Hej hej! Ja det er mig der sidder her. På balkonen.

Jeg sidder lidt tættere på end i andre, men det er jo også mig der skal fortælle historien om fyrstøjet. Skal vi så gå videre.

Og så hejsede Heksen soldaten op fra det hule træ, i den snor han havde bundet om livet. Og det var hårdt arbejde, for han havde jo stoppet alle lommerne fulde af det pureste guld. Selv hans hat og tornyster var fulde af guldstykker. Efter et stykke tid stod han igen på jorden ved siden af heksen.

Tæppe op.

Scene 3.

Medvirkende. Soldaten og Heksen.

(som scene 1 - soldaten er tilbage ved heksen, nu med fyrstøjet i sin hånd)

Soldaten: Hvad vil du i grunden med det fyrstøj.

Heksen: (vrisser) Det kommer ikke dig ved, du har jo fået dine penge, så gi' mig bare det fyrstøj.

Soldaten: Ikke tale om, vil du straks sige mig, hvad du skal bruge det til.

(truende) Hvis ikke du gør det, så hugger jeg dit hoved af med min sabel.

Heksen: Det gør du ikke - Din flab!

Tæppe. (fortælleren starter umiddelbart efter tæppefald) Lydbilledet fortsætter under fortælleren.

Fortælleren: I grunden syntes jeg, at det var mærkeligt at soldaten huggede hovedet af heksen, han var jo træt af al den krig og vold, men det sker jo tit, at man gør noget helt andet, end det, der var meningen.

Imidlertid - Da han nu havde fået penge på lommen, tog han ind til den nærmeste storby.

Og der tog han ind på byens fornemmeste kro, og fik det bedste og største værelse de havde.

Scene 4.

Medvirkende – Soldaten i fint tøj, hans tjener, og Kroværten.

Sætstykker – kro kulissen.

Lyd – glasklirren – hyggesnak – og fortælleren.

Rekvisitter –

Lys – Spot på – ildsted – og persongruppe.

Tæppe op.

Fortælleren: Det var en rigtig hyggelig kro der, hvor soldaten nu havde fået værelse.

Han havde også fået råd til at holde sig en tjener.

Det er ham der sidder foran soldaten og pudser hans støvler.

Han havde også fået nyt tøj, og det var selvfølgelig højeste mode dengang.

Han fik også lige pludselig, en hel masse venner der nød godt af hans store rigdom.

Han var bestemt ikke fedtet. Han havde ikke glemt, da han selv, ikke havde råd til hverken salt eller æg.

Men bedst kunne han nu li at være i krostuen.

Der samlede han alle sine venner hver aften.

Og der sad de og drak øl, og fortalte frække historier.

Og også en gang imellem løgnehistorier.

Kroværten tog engang imellem - en skinke eller en pølse - ned fra hanebjælken, og så lavede han Irsk stuvning.

Det var kroens store specialitet.

Soldatens tænder løb altid i vand, bare han tænkte, på irsk stuvning.

Så fik de hjemmebagt rugbrød og groft sennep til.

Så gik værten hen og tappede et par skummende fadøl fra et par ankre der stod ovre i det ene hjørne af krostuen.

(lille pause)

Og selvfølgelig hørte han alt det sidste nye sladder, der var i byen.

Om den gamle rare Konge.

Om den gamle rare Dronning.

Og deres yndige og smukke prinsesse.

Og jo mere soldaten hørte om prinsessen, desto mere ville han gerne træffe hende.

Soldaten: Hvordan kan jeg mon få hende at se.

Værten: Hun er slet ikke til at få at se.

Hun bor i et stort kobberslot, med så mange mure og tårne omkring.

Det er værre end Amalienborg.

Ingen uden kongen tør gå ind til hende, fordi det er blevet spået, at en simpel soldat skal blive gift med prinsessen.

Og det kan kongen ikke li'.

Soldaten: Hvis jeg skal være helt ærlig, vil jeg gerne se hende alligevel.

Tæppe.

Mens der skiftes til Scene 5 introducerer fortælleren.

Fortælleren: Han levede stadigvæk lystigt, gik i teatret, kørte rundt i byen, og forærede de fattige mange af sine penge, og det var smukt gjort.

Han vidste nok fra gamle dage, hvordan det var, ikke at eje en skilling.

Han var jo rig, havde pænt tøj, og rigtig mange gode venner, der sagde han var pæn, at han havde gode manerer, og var så rar.

Det kunne soldaten jo godt lide at høre.

Men da han hver eneste dag gav en hel masse penge ud, og aldrig fik nogen ind igen, gik det til sidst galt for soldaten.

Pludselig havde han kun sit gamle soldaterkluns, så det tog han på igen.

Hans sidste to skillinger han ejede brugte han på, at leje et lille loftsværelse - helt oppe under taget i en gammel faldefærdig ejendom.

Og her skal vi så møde ham igen.

Tæppe op.

Scene 5.

Medvirkende – Soldaten – Prinsessen – Den største hund.

Sætstykker – seng – skab – værelsesbagtæppe.

Rekvisitter – fyrtøj.

Lyd – Regn – Torden – uvejr. Dæmpet under fortælleren.

Lys – Dæmpet med en enkelt spot på gulvet, forestillende månelys fra tagvinduet.

Fortælleren: Som i kan se er der ikke meget hygge over det værelse som soldaten bor på nu.

Det sker heller ikke så tit, at han får besøg af sine gamle venner. Der er nok for mange trappetrin op til hans værelse, kan jeg tænke mig.

(heftig torden og regnvejr - tordenbrag)

Soldaten: Hvor er her dog modbydelig koldt i aften. Uhha. (skutter sig)

Havde jeg ikke en lille lyse stump et eller andet sted, jeg trænger efterhånden til noget varme.

Jeg tænder lige fyrtøjet. (En blitz fyres af)

(I det samme kommer hunden ind fra den ene side.)

Hunden: Hvad befaler min herre.

Soldaten: Hvad for noget. Det var da et sjovt fyrtøj.

Hvis jeg virkelig kan få, hvad jeg vil ha', så vil jeg da gerne ha' nogle penge - tak.

Hunden: Som min herre befaler.

(Den forsvinder, og kommer straks tilbage med en pose penge i halsbåndet) (Welcrobånd ?)

Fortælleren: Soldaten fandt snart ud af, at hvis han slog to gange på fyrtøjet, kom hunden med sølvmonterne, og slog han tre gange, kom hunden med guldmonterne. Men alligevel var han ikke tilfreds.

Soldaten: Det er godt nok midt om natten, Men jeg vil virkelig gerne se Prinsessen, bare e'n gang.

Hunden: Som min herre befaler.

(hunden går ud, og kommer ind med den sovende Prinsesse. Soldaten betragter hende et øjeblik)

Soldaten: Hvor er hun smuk.

Tæppe.

Fortælleren: Nu da soldaten igen var kommet til penge, så kendte hans venner ham pludselig igen, Jeg tror næsten de havde savnet ham. (eftertænksomt) næsten.

Han fik også sit gamle fine værelse tilbage.

I mellemtiden var der sket mærkelige ting oppe på det gamle slot.

Prinsessen havde fortalt den gamle Konge og den gamle Dronning, om en mærkelig drøm hun havde haft om natten.

Det var noget med en hund.

Og det var noget med en soldat der havde kysset hende.

(Efter ”kysset hende” - moderat tordenbrag)

Tæppe op.

Scene 6.

Medvirkende – Prinsessen – Kongen – Dronningen – Hofdamer.

Sætstykker – Bagvæg kongeslottet.

Rekvisitter – Lysekroner – bord med blomstervase.

Lyd – Taffelmusik. (Mozart stil)

Lys – Fuldt blus.

Fortælleren: Her ser i den største sal på slottet, hvor de kongelige bor.

Som i nok kan se mangler de ikke plads.

På vægen hænger der et stort billede af slottet som det ser ud udvendig fra.

I kan sikkert se det store tårn på hjørnet. Det er der Kongen har spærret Prinsessen inde, så hun ikke kan gå og kysse hans soldater.

Den gamle tjener, som hedder Frederik, er ved at lukke Fimse ud, inden kongen kommer.

I virkeligheden hedder den slet ikke Fimse, men et eller andet fint navn på Fransk.

Men det er der ingen der kan udtale, så for nemheds skyld bliver den kaldt for Fimse.

Fimse er nemlig slem til at ligge i sofaen, når Kongen og Dronningen er ude for at spadserere i haven.

Og hvis Frederik skal være helt ærlig, sker det også en gang imellem, at han selv napper en lille lur på sofaen.

Den anden gamle tjener, hedder Joachim, men han har fri i dag, og er ikke med i historien.

Og lige så lidt som Kongen kan li' at en soldat har kysset hans datter, lige så lidt kan han li' at der ligger nogen i hans sofa.

(under fortælleren kommer kongefamilien og hoffet ind på scenen, prinsessen helt fremme på scenen, da hun synger foran mellemtæppet.)

Prinsessen: Jeg har haft en underlig drøm i nat far.

Jeg drømte, at jeg sad på ryggen af en hund, og vi fløj oppe i skyerne.

Hunden førte mig til et lille loftsværelse inde i byen, og der stod der en soldat og kiggede på mig.

Og pludselig kyssede han mig.

(Markeret i musikken)

Dronningen: Det må jeg nok sige, det er sandelig en pæn historie. Du må tale med din datter igen, Kurs.

Fortælleren: Kongen hed nemlig Kurs.

Kongen: (Rømmer sig kraftigt) Hmm... jahhh. Det kan vi ikke ha, det er forbudt. Vil du straks la' være med det.

(Vag)

Prinsessen: (Bedende) Åh far, du kan altså ikke være det bekendt, der er så kedeligt i tårnet, hvor der kun er den gamle hofdame, at snakke med, hun sidder hele tiden og taler om sine nye hurtige støvler.

Sådan et par kunne jeg for øvrigt godt selv bruge.

Jeg har ikke været i byen i hundreder af år.

Og det er endda uden at overdrive.

Har du tænkt dig at spærre mig inde for evigt.

Kongen: Jeg kan gøre hvad der passer mig, min pige, vil du straks gå op i dit kobbertårn.

Mellemtæppe.

(Prinsessen synger sin sang foran mellemtæppet, under sangen skiftes til næste scene.)

Prinsessens sang.

1. Jeg sidder alene i tårnet,
Og venter på min soldat.
At sidde der helt alene,
Er ikke særligt rart.
Jeg kom til ham på hunden,
Da hele byen sov.
Han kyssede mig på munden,
han ville så gerne ha' lov.

Omkvæd:

Jeg trænger til trøst og varme,
og en favn, hvor jeg kan søge i ly.
Jeg trænger til stærke arme,
De findes ej i vor by.

2. En hund tog mig med ud at flyve
jeg sov, og jeg følte mig svag.
Jeg siger det uden at lyve,
Den reddede hele min dag.
Den førte mig gennem skyerne,
Det gik i en susende fart.
Jeg kiggede ned på byerne,
Det føltes rigtigt rart.

Omkvæd:

Jeg trænger til trøst og varme,
og en favn, hvor jeg kan søge i ly.
Jeg trænger til stærke arme,
De findes ej i vor by.

3. Jeg håber igen vi skal mødes,

Jeg tigger og beder min far.
Min far skal altid nødes,
Men indeni er han rar.
Jeg ved han elsker sin datter,
Over alt på denne jord.
Han elsker min perlende latter,
Og på kærlighed han tror.

Omkvæd:

Jeg trænger til trøst og varme,
og en favn, hvor jeg kan søge i ly.
Jeg trænger til stærke arme,
De findes ej i vor by.

(Hun forlader scenen - under fortælleren fortsætter prinsessens sang, der langsomt fader ud, og går over i folketummel.)

Tæppe.

Fortælleren: Nu bestemte Kongen, at en af de gamle hofdamer, skulle holde sig vågen om natten, for at se, om det var en virkelig drøm, eller hvad det kunne være.

Soldaten længtes helt skrækkeligt efter at se prinsessen igen.

Så han tændte igen fyrstøjet den næste aften, og hunden hentede igen den sovende Prinsesse, og bragte hende til Soldatens usle kammer.

Den gamle hofdame fulgte imidlertid efter hunden, hun havde nemlig købt nogle nye syvmilestøvler om eftermiddagen, så det var ingen sag.

(lille pause)

Tæppe op:

Scene 7

Medvirkende – En gammel Hofdame – Kongen – Dronningen – Soldater.

Kulisser – Byen.

Rekvisitter –

Lyd – Folketummel.

Lys – Fuldt blus.

Fortælleren: Da den gamle hofdame så, hvor hunden var løbet ind, tog hun et stykke kridt, og tegnede et stort kryds på døren, ind til huset, hvor soldaten boede.

Da hun havde gjort det, gik hun hjem og lagde sig.

Da hunden igen - kom med den sovende prinsesse - opdagede den straks, at der var sat kryds på døren ind til soldaten.

Så tog hunden også et kridt, og så satte den kryds på alle dørene i hele byen.

Og det var klogt gjort, for nu kunne den gamle hofdame jo ikke vise kongen hvor soldaten boede.

(Kongen – dronningen – og den gamle hofdame ind fra den ene side, soldaterne ind fra den anden)

Tidlig om morgenen kom Kongen og Dronningen, den gamle hofdame, og alle soldaterne, ned til byen for at se hvor Prinsessen havde været.

Kongen: Det er 'der, kan jeg se!

Dronningen: Nej det er da 'der, kan du da ikke se det Kurs.

**Soldaterne: (I munden på hinanden) Det er 'der, jeg kan tydelig se, det er 'der o.s.v.
(De forlader langsomt scenen under højlydt råben i munden på hinanden)**

**Fortælleren: Men Dronningen, der var en meget klog Dronning, hun kunne mere end køre Karet.
Hun tog sin store guldsaks, klippede et stort stykke silke tøj i stykker, og syede så en nydelig lille pose.
Den fyldte hun med små fine riskorn, og bandt så posen på ryggen af Prinsessen - uden at hun opdagede det.
Så klippede hun et lille hul i posen, så grynene kunne drysse ud, ligegyldig hvor Prinsessen var.**

(mellemtæppet glider langsomt sammen)

**Hunden mærkede slet ikke hvordan grynene dryssede ud af posen, og det førte Soldaterne lige hen til det, lille usle tagkammer hvor Soldaten boede.
Og så tog de soldaten og satte ham i fængsel !**

**(Den sidste replik Markeret på lydsiden med en slags dissonans, begyndende svagt, hvorefter lyden går over i skæbnemusik med svage paukeslag, som fortsætter under fortælleren.
Soldaten er i mellemtiden blevet anbragt bag tremmerne i by kulissen.)**

(Mellemtæppe op.)

(Scenen er tom, bortset fra soldaten bag tremmer)

Sidste Scene.

**Medvirkende – Alle
Kulisser - Bagtæppe by.
Sætstykker –
Lyd – Folketummel.
Lys – Fuldt blus.**

**Soldaten: Uha hvor er her koldt og klamt.
Man kan ikke sige, at her er særlig hjemligt.
(Pause – tummel i det fjerne)
Hvad mon der sker på torvet i dag.
Jeg syntes der er så meget larm dernede fra.
Jeg håber da ikke det er min hængning de er ved at fejre?**

**(Der høres trommehvirvler og annoncering af hængning af Soldaten)
(enkelte stemmer – hæng soldaten – klyng ham op o.s.v.)
(Udråber) Ifølge lov nr 547 af dennes dato, skal soldaten hænges ved sin hals og så vidre og så vidre.)
(dette siges)**

**Jo – det er det vist – Desværre.
Havde jeg nu bare husket mit fyrstøj, men det ligger jo selvfølgelig henne på Kroen.**

(Skomagerdrengen kommer ind)

**Er det ikke en Skomagerdreng der kommer der ?
Hej du Skomagerdreng! Kom lige her hen.
Hvor skal du hen i den fart.**

Skomagerdrengen: Jeg har virkelig ikke tid nu makker. Jeg skal hen på torvet og se 'en blive klynget op.

Soldaten: Det er muligt, men der er ingen der bliver klynget op før jeg kommer.

Skomagerdrengen: Øøvv.

Soldaten: Kan du ikke løbe hen til kroen hvor jeg boede. Og ta' det fyrtøj som står på bordet til mig.
(lokkende) Så skal du få en tier.

Skomagerdrengen: Tyve lyder bedre.

Soldaten: Godt! Men så skal det også gå lidt kvikt.

(skomagerdrengen forlader scenen, og samtidig kommer hele hoffet + prinsesse ind fra den anden side. Umiddelbart efter kommer soldaten - nu med fyrtøj – ind sammen med skomagerdrengen og en Officer.) (en anelse mere folketummel på lyden)

Soldaten: Jeg ved - at en dødsdømt altid har et sidste ønske.

Kongen: Ja, det er da også rigtigt.

Soldaten: Så vil jeg gerne lige tænde min pibe, så jeg kan få en sidste pibe tobak.

Prinsessen: (bedende) Åh jo Far! Det må han da godt - ikke.

Kongen: Ja det ved jeg da snart ikke rigtig – Nå pyt – Så lad gå da.
Men det er sidste gang, jeg giver lov til det.
Hvis jeg var dig, unge mand, ville jeg lægge piben på hylden.
Det er usundt at ryge. Man kan dø af det.

(Soldaten tænder fyrtøjet (blitz) og hundene kommer frem af revnen og bider gøende efter folk, som går i panik.)

Soldaten: (Råbende) Hjælp mig så, små vovser, så jeg ikke bliver hængt. Ja kom så små vovser. O.s.v.

Fortælleren: Og det kan nok være de alle sammen blev bange. Også kongen.

Han sagde til Soldaten, at han var en fri mand.

Og at han tilfældigvis lige for tiden følte sig lidt slap, og længe havde tænkt på at trække sig tilbage. Og – hvis Soldaten ville - måtte han gerne gifte sig med Prinsessen - og sørge for, at den gamle konge omsider blev bedstefar.

Og alle folkene begyndte nu også at råbe leve for soldaten.

Så satte de Soldaten og Prinsessen I Guldkareten og kørte dem op på Kongeslottet, hvor de først blev gift, og derefter holdt en fest der kunne vaske sig.

Den varede hele 8 dage.

Hundene sad selvfølgelig med ved bordet, og lavede store øjne.

Nu var Soldaten blevet Konge og prinsessen var blevet Dronning.

Og det kunne hun godt li'.

Slutsang – Alle på scenen:

(Og alle synger med)

**Den gamle Konge gik af på pension,
Han flyttede ind i et hummer på kroen.
Han elsker jo stuvning, især den er frisk,
De hele tiden på slottet fik fisk.**

**Men pølser og skinker er bare sagen,
kongen ku' spise det hele dagen.**

**Der var kun en enkelt, der misted sin knop,
Hun havde i forvejen en vanskelig krop.
Men Hekse de har det som vinens prop,
De kommer jo altid med enden op.
En konge og dronning vi fik her til sidst,
Historien ender slet ikke så trist.**

**Soldaten og pigen, de fik mange børn,
den nye Konge, han tog jo sin tørn.
De avlede børn på række og rad,
Det gjorde den gamle konge så glad.
Nu blev han bedstefar til flere,
Kan man ønske sig mere.**

Slut.